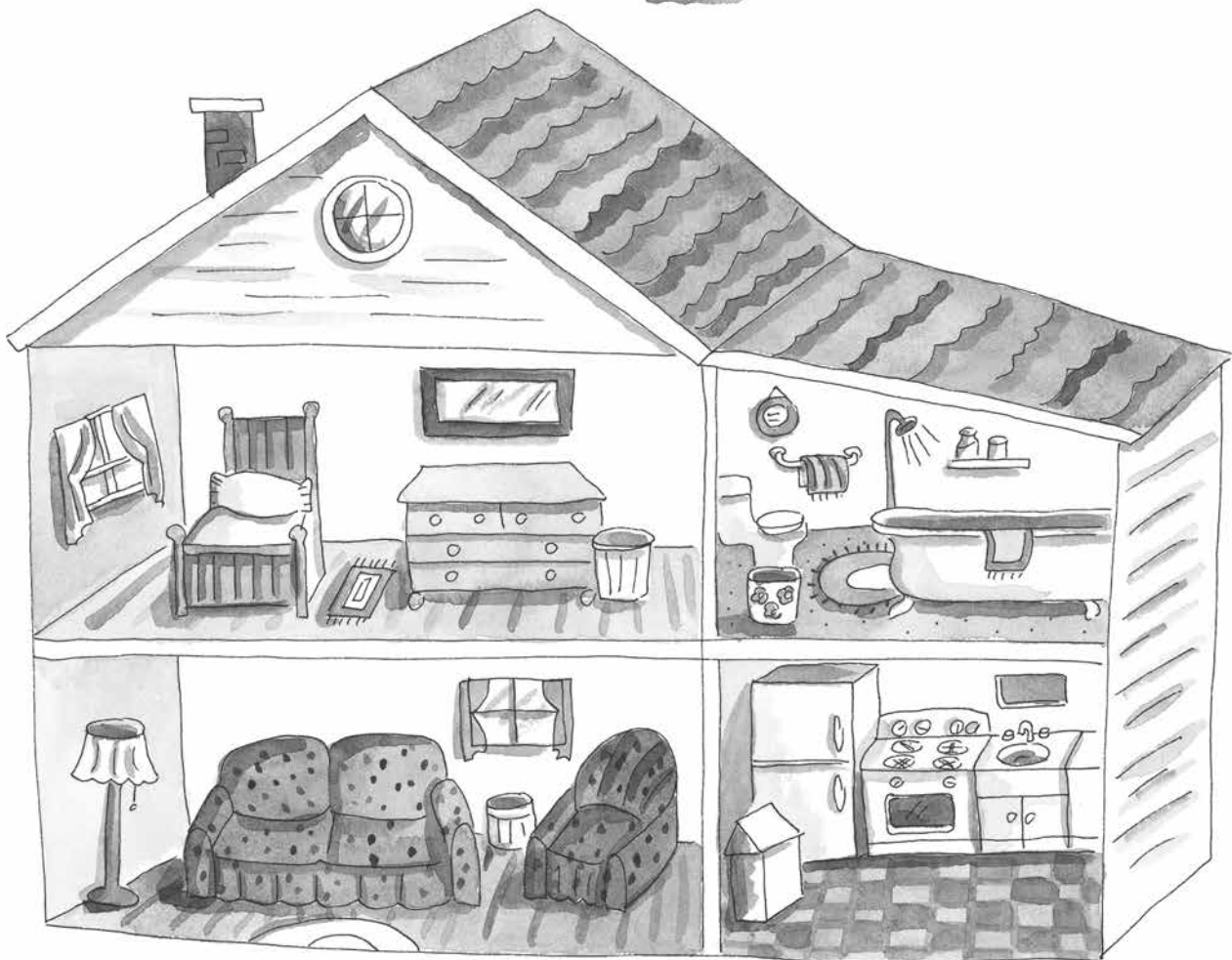

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑ

Μήπως μαζεύεις σκουπίδια;

Κλείσε τα μάτια σου για μια στιγμή και φαντάσου το σπίτι σου. Περιηγήσου νοερά στα δωμάτια, μετρώντας όλους τους κάδους απορριμμάτων που εντοπίζεις. Σκέψου την κουζίνα, τα μπάνια, τα υπνοδωμάτια, κάθε δωμάτιο. Πόσοι κάδοι απορριμμάτων υπάρχουν συνολικά; Γράψε τον αριθμό εδώ.

Όλοι μας πετάμε πράγματα καθημερινά.

Ρίξε μια ματιά στον κάδο απορριμμάτων που είναι πιο κοντά σε σένα. Δεν χρειάζεται να αγγίξεις τίποτα. Απλά κοίτα μέσα.

☀ Ζωγράφισε τρία πράγματα που βρίσκονται στον πιο κοντινό κάδο απορριμμάτων.

☀ Τώρα σκέψου δύο ακόμα πράγματα που πέταξες πρόσφατα. Πρόσθεσέ τα στον κάδο.

☀ Ζήτη από τον ενήλικο που διαβάζει μαζί σου αυτό το βιβλίο να σου πει κάτι που πέταξε σήμερα. Ζωγράφισέ το κι αυτό μέσα στον κάδο.

Συνήθως δεν πολυσκεφτόμαστε τα σκουπίδια. Δεν έχουμε μαθήματα «σκουπιδολογίας» και δεν διαβάζουμε βιβλία για αυτά (εκτός από αυτό που κρατάς!). Απλά ξέρουμε τι πρέπει να πεταχτεί και το πετάμε. Αυτό γίνεται επειδή έχουμε στο μυαλό μας κάτι που μοιάζει με μια μηχανή ταξινόμησης.

Αυτή η μηχανή ξεχωρίζει τα σημαντικά πράγματα από τα σκουπίδια. Δεν είναι κάτι που το σκεφτόμαστε ιδιαίτερα. Το μυαλό μας μάς λέει σχεδόν αυτόματα «σκουπίδι!» και τότε ξεφορτωνόμαστε εκείνο το αντικείμενο.

Μια φορά στο τόσο, μπορεί να μην ξέρουμε με βεβαιότητα αν πρέπει να κρατήσουμε κάτι ή το κρατάμε για λίγο μέχρι να δούμε αν θα το χρειαστούμε. Συνήθως όμως αυτό δεν αποτελεί πρόβλημα. Ξέρουμε τι αξίζει να κρατήσουμε και το κρατάμε. Ξέρουμε ποια είναι

τα σκουπίδια και τα πετάμε.

☼ Κύκλωσε τα πράγματα που αξίζει να κρατήσεις.

☼ Βάλε ένα Χ στα πράγματα που πρέπει να πεταχτούν.

☼ Βάλε ένα ερωτηματικό στα πράγματα για τα οποία δεν είσαι σίγουρος/σίγουρη.

Τι θα συνέβαινε όμως αν δεν ξέραμε τίποτε από όλα αυτά; Τι θα συνέβαινε αν εκείνος ο μηχανισμός στο μυαλό μας που μας λέει τι να κρατήσουμε και τι να πετάξουμε δεν δούλευε σωστά; Τι θα συνέβαινε αν νομίζαμε ότι όλα είναι το ίδιο σημαντικά και ότι πρέπει να κρατήσουμε τα πάντα;

Θα συνέβαινε αυτό. Θα είχες περίπου 7.000 ρολά από χαρτί υγείας. Το κουτί με τα παιχνίδια σου θα ξεχείλιζε από τα πλαστικά περιτυλίγματα στα οποία είναι συσκευασμένα τα παιχνίδια όταν τα αγοράζεις. Άδεια κουτιά δημητριακών θα στοιβάζονταν στα ντουλάπια της κουζίνας και άδεια κουτιά γάλακτος θα στριμώχνονταν στο ψυγείο. Θα είχες ένα συρτάρι γεμάτο με μπλουζάκια που δεν σου κάνουν πια, κομμένα κορδόνια και νύχια. Και τσαμπιά από φαγωμένα σταφύλια. Και ξεραμένες κόλλες. Θα είχες ακόμα σωρούς από χαλασμένα παιχνίδια και χρησιμοποιημένα χαρτομάντηλα. Και θα τα κράταγες όλα.

